

Heti üzenet 2018 május 21

A hatalom kérdése 2.

Engedelmesség vagy a kosok kövérje?

Az előző írásban arról volt szó hogy életünk középpontjában a kereszt művének kell lennie. Az egyedüli mű amire az Atya elfogadottsággal tekint a mennyben az Fiának a keresztben elvégzett megváltói munkája.

Számos dolog között szó volt arról is, hogy Krisztus milyen magas árat fizetett azért hogy nekünk életünk legyen. Megüresítette magát, megalázta magát, és engedelmes volt egészen a kereszthalálig.

Sajnos benne van az emberi természetben az instant, gyors sikerek utáni sóvárgás, és az hogy bármi eszközzel gyorsan jusson a csúcsra. Ez egy emberi mentalitás, mivel az életet a sikeres karriertől, beosztástól, pozíciótól teszik függővé.

„Vajon örömmel fogad-e az Örökkévaló égőáldozatot és véresáldozatot engedelmesség helyett? Bizony, inkább kívánja, hogy szavát megfogadd, mint a sok-sok áldozatot! Jobb, ha engedelmesen követed parancsát, mint ha kosok kövérjét áldozod neki! Mert az engedetlenség bűne, olyan mint a varázslás és az ellenszegülés, mint a bálványimádás! Féltetted az Örökkévaló szavát, ezért ő is féltetett téged, a királyságot elvette tőled.” (1Sám 15:22 EFO)

Ma az Egyház úgy vélekedik, hogy meg nem szentelődött testi eszközökkel képes lesz sikereket elérni, és kedves lehet Isten szemében. Ha nem ismerjük Isten ránk vonatkozó akaratát, ha nem ismerjük a Bibliát mint nekünk írott Könyvet, akkor akarva, akaratlan törekvéseinket a magunk személyes eszközeivel fogjuk kivitelezni. Ez mondhatni törvényszerű.

Amennyiben hatályon kívül helyezzük Isten kijelentését, felfuvalkodott szívvel engedetlenné leszünk az irányába, akkor egész egyszerűen felfuvalkodott szívvel, engedetlen módon fogunk gyülekezetbe járni, és úgy általában hívő életet élni. Bevisszük a világi szívünket, mentalitásunkat és tetteinket, az Eklézsiába.

Ma (negatív) példa erre Saul története, aki nemes egyszerűséggel féltetolta az Isten beszédét. (Bár Isten azt a stratégiát adta neki hogy az amelekiták legyőzését követően se embert, se barmot ne hagyjon életben, ő mégis megkímélte az állatokat.) Mindezek után, még Sámuel próféta előtt is próbált úgy tenni, mintha mi se történt volna. Megpróbálta egy jól előadott színjátékkal lemanipulálni azt az Istent aki a szívek, és a vesék ismerője! (Micsoda arcátlanság!)

De valójában hatályonkívül helyezte azt a parancsot melyet Isten személyesen hozzá intézett, ezért Isten is parkoló pályára helyezte őt.

A saját akaratunk, saját életvitelünk imádata, és érvényesítése nem egyéb mint bálványimádás. Mikor magyarázkodunk, hogy miért az Igével ellentétesen élünk, és hozunk döntéseket, nem egyéb mint varázslás, mert magyarázkodásunkkal megpróbáljuk lemanipulálni Istent, vagy

másokat miért úgy csináljuk a dolgainkat ahogy.

Urunk élő módon demonstrálta hogy a valódi alázat aktív: lemond, elenged, kiüresíti magát az Atya számára, a valódi engedelmesség ugyancsak aktív: megcselekszi mindazt amit az Atyától hall-lát érzékel.

Ezért sem az alázat, sem pedig az engedelmesség nem lehet öncélú, hanem egyedül a Rhéma tekintélyének alárendelt, minden más a test hízalását szolgálja. Mi azonban nem választhatjuk a kosok kövérjét mely a saját egónkat a saját engedetlenségünket jelképezik.

Saulnak le kellett volna vágnia a kosokat, nem pedig megtartani őket, mondván; majd jók lesznek Istennek égő áldozatra!

Nekünk, is meg kell öldökölnünk a földi tagjainkat, mert Isten hozzánk intézett Igéje ezt mondja. Nem gondolkodhatunk úgy, hogy majd testi eszközökkel élünk szellemi életet, áldozunk, és szolgálunk stb...

Amikor Krisztus, a mi életünk megjelenik, akkor ti is Vele együtt megjelentek dicsőségben. Öljétek meg tehát a ti földön levő tagjaitokat: a cédaságot, tisztátalanságot, szenvedélyt, rossz kívánságokat (gerjedelmet) és telhetetlenséget, ami bálványimádás, ezek miatt jön el az Isten haragja. ...

és öltözzétek fel az új embert, aki állandóan megújul a Teremtője képmása szerinti megismerésre. (Kol 3:4-6, 10 Vida ford.)

A hatalom kérdése azon a ponton dől el, hogy kinek engedelmeskedünk Isten súllyal, tekintéllyel bíró hatalmi szavának, vagy félretolva azt önmaguk akarát helyezük érvénybe.

Mit jelent a keresztt? A Kereszt az Isten akaratának, és a mi akaratunk találkozása. Egy szellemi metszéspont mely meghatározza egész életünket. Ez élet és halál kérdése. Mivel Saul megvetette az Úr Igéjét, ezért Isten is megvetette őt olyannyira hogy félretolta az útból, s nem lett király.

Aki önmagát megalázza az felmagasztaltatik, és súlya lesz egész lényének. Értelemszerűen nem saját törekvések árán, hanem mert Isten személyesen emeli fel az adott személyt.

Amikor engedelmeskedünk a kevésbé kényelmes és simogató Igéknek, Krisztus egyre inkább képes ábrázolódni belőlünk, és képes forrásként felfakadni az élete. Lesznek, mindig lesznek olyan területek melyekben az Atya nem leli tetszését, s azt akarja hogy gyökerestül szabaduljunk meg tőlük. Mikor megalázzuk magunkat és engedelmeskedünk, tudnunk kell hogy a cél kivétel nélkül a Krisztus személyének a megjelenése, azoknak a személyiségjegyek, és tulajdonságok megjelenése melyek korábban nem voltak felfedezhetők bennünk. A keresztt munkája azoknak az akadályoknak a megsemmisítése melyek régi életünk hozadékos dolgai. Ehhez a munkához a mi aktív közreműködésünk is szükséges.

Vagy megkíméljük azokat a kosokat melyekre Isten azt parancsolta hogy vágjuk le őket, vagy megalázza szívünket megszabadulunk tőlük. Ez kétségtelenül egy roppant kegyetlen, és nagy erőfeszítést igénylő hosszadalmas munka. Mégis, Istenünk akaratata egy olyan nép, mely

feltétlenül bízik Benne, és engedelmeskedik parancsszavának.

Tergulicza Eszter